

Határtalanul – 20223. 04. 24-27. Vácduki Benedek Elek Általános Iskola

Április 24. és 27. között fantasztikus élményben volt részünk iskolánk tanulóival. A Határtalanul pályázat elnyerésének köszönhetően négy fantasztikus napot tölthettünk el a Felvidéken, ahol megismerkedhettünk a bányavárosok, a Szepesség és Gömör kincseivel.

A Határtalanul programnak köszönhetően páratlan lehetőségünk nyílt megismerkedni a határainkon túl élő magyarság egy kis szeletével, valamint meghatározó élmény volt számukra az a tapasztalás, hogy a határtól eltávolodva is sokan megértették a magyar szót, hogy megállították őket néhányan mosolyogva az utcán, ahogy a magyar beszédünket hallották. Ezek az élmények erősen elősegítik bennük, bennünk az összetartozás érzését minden magyarral, éljen a határ bármelyik oldalán. Mindezek mellett lélegzetelállító természeti képek tárulhattak elénk, melyek szintén mély benyomást tettek a gyerekekre azzal a tudattal együtt, hogy ezek a lenyűgöző látványosságok egykoron hazánkhoz tartoztak.

A fentiek mellett egészen új oldalról ismerhettük meg egymást is egy eddig még nem tapasztalt helyzetben, valamint a sok közös élmény a saját kis közösségünkön belül is erősítette az összetartozás érzését.

Első nap bevettük a somoskői várat, túrázva léptük át a határt és tekintettük meg a várnak szinte a tövében található bazaltorgonákat és kőtengert. Az esős időjárás ellenére az erdőben kirándulva szalamandrákat lestünk, forrásra bukkantunk.

Lehetőségünk nyílt a csákányházi Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskolát meglátogatni, ahol a gyerekekkel és a pedagógusokkal beszélgettünk az iskolájuk, a gyerekek helyzetéről és mi is meséltünk nekik Vácdukáról, valamint kis ajándékkal, játékokkal kedveskedtünk a gyerekeknek.

Az első nap még bejártuk a füleki várat, megmásztuk a legmagasabb tornyait is, majd Rimaszombaton megcsodáltuk a város legszebb templomait, meglátogattuk Petőfi és Blaha Lujza emlékére állított szobrokat, emléktáblákat.

Este a dernői néptáncosok fergeteges mulatságot szerveztek a számunkra, ahol mi is kipróbálhattuk és csiszolhattuk néptánc tudásunkat.

A második napon ellátogattunk Selmecbányára, ahol a temető mentén sétálva, a régi sírokat megtekintve lenyűgöző kilátás mellett megemlékeztünk a trianoni döntésről, előzményeiről és következményeiről. Ezt követően ellátogattunk a Leányvárba, a város főterét is bejártuk, megnéztük a Kálváriát.

Bejártuk Zólyom várát, valamint szuper tárlatvezetésen vehettünk részt az úrvölgyi bányamúzeumban. A bányamúzeumot vezető úriember nagyon érdekes tárlatvezetést tartott nekünk annak ellenére, hogy nem beszélt magyarul, idegenvezetőnk fordításának köszönhetően valóban lebilincselő volt, még páran a pénzverést is kipróbálhatták.

Az előző napok esőzései miatt idegenvezetőnk óva intett minket a tervezett programtól, valamint az estére tervezett kézműves foglalkozás is erősen bizonytalanná vált a foglalkozást tartók elfoglaltságai miatt, ezért végül változtatnunk kellett a tervezeten, így Szlovák Paradicsom helyett a Magas-Tátrában túráztunk. A havas csúcsok tetejére nem volt sajnos

lehetőségünk felmenni, de a Tarpataki-vízesést szájítáva megcsodáltuk és többekkel megfogadtuk, hogy ide még visszatérünk.

A kiadós túra után még ellátogattunk Késmárk és Lőcse városába, ahol felkerestük a helyi templomokat, a régi városházát, főteret, vacsorára értünk vissza a szállásra.

Az utolsó napon bejártuk a lélegzetelállító szádélói szurdokvölgyet, végig követtük a völgyben csordogáló patakot, megcsodáltuk a különleges növény és állatvilágot, különleges mintázatú kövek „vadászatában” versenyeztünk.

A program zárásaként ellátogattunk Rozsnyóra, ahol a főtér látványos épületeinek megtekintése után egy kis szabadidőt követően indultunk el haza.

Fantasztikus volt megismerni a Felvidék egy kis szeletét, a rengeteg látványosság mellett megismerhettük a határon kívül élő magyarság egy kis részét. Különös élmény volt egy másik országban sétálva magyar beszédet hallani az utcákon, vagy mikor mosolyogva megállítottak minket többször csak azért, mert hallották, hogy magyarul beszélgetünk. Örök emlék lesz számunkra.